

HELSINKI-MALMIN LENTOASEMAN TERVEHDYS

Kun itse on aikoinaan nähnyt ne haparoivat ensimmäiset harrastushypyt Malmin lentoasemalla ja vertaa niitä nykyisiin patjavirtuoosien taidonnäytteisiin, ei voi muuta kuin hämmästellä kehityksen hui-maa kulkua.

Kansainvälisesti ajatellen on melkoisen poikkeuksellista, ei kuitenkaan ehkä ainutkertais-ta, että laskuvarjoureilua voidaan harjoittaa Helsinki-Malmin kaltaisella vilkkaalla lentoasemalla. Kuten vanhemmat kerholaiset muistavat, 70-luvun alkupuolen vilkkaan lentotoiminnan aikana käytiin monasti varsin värikkäitäkin keskusteluja ja neuvotteluja laskuvarjohyppytoiminnassa noudatettavista menetelmistä. Vaikka nykyisin keskustelu edellä mainituista asioista on laimeampaa, on nytkin niitä

ilmailupiirejä, jotka katsovat laskuvarjohyppytoiminnan jossain määrin vähintäinkin häiritsevän heidän omaa ilmailusektoriaan. On ehkä ar-kista näin juhlatervehdyksessä tuoda esille tällaisia asioita, mutta juhlahumussakin on hyvä muistaa, että on jatku-vasti ponnisteltava yhdessä hyppymenetelmien ja ohjei-den kehittämistyössä eri ilmai-lusektorien turvallisuuden ta-kaamiseksi, sekä että käytän-nön hyppytoiminnassa näitä yhteispelin säänojä noudate-taan.

Onnittelen Suomen Lasku-varjokerho r.y:tä sen 20-vuo-tistaipaleen johdosta sekä toi-votan menestystä jatkossa las-kuvarjoureilun kehittämises-sä.

*R. Seppänen*

Lentoaseman päällikkö R. Seppänen



**HYVÄ JUHLAKALU!**

Noin viidennesvuosisata siten näit ensi kertaa päivänvalon. Siitä hetkestä lähtien on olemassaolosi johtoajatusta pyritty toteuttamaan ympäri Suomenmaata. Aluksi hyvin verkkaisesti, pohjolan valkoisen kaupungin reuna-alueelle rajoittuen — kunnes sitten ideasi Kehä III:n puuttuessa pääsi vuotamaan myös maa-kuntiin.

Lienee aatos ollut vankka, koskapa tähän päivään saakka muhittuaan se rönsyilee, kasvaa ja leviää edelleen kuin pullataikina — toisin kuin saman jalon pääaateen rinnak-kaislajit. Vaan mikäs on levi-tessä. Nimittäin: ”SKYDIVE on mukavoo!” Sen huomaa-vat vuosittain yhä useammat.

Aatteen kotomaisena isän-tähahmona olet jatkanut me-nestyksekkäästi idean kehittä-mistä, pysytellen koko ajan tiiviisti kansallisen kehityk-semme kärkijoukossa.

Tänään — 20 oppivuoden jälkeen — Sinulla menee pa-remmin kuin koskaan. Olet Il-mailuliiton ja samalla koko Suomen suurin ilmailukerho yli kolmellasadalla jäsenelläsi. Lähes puolet suomalaisista laskuvarjoureilijoista kuuluu jäsenyyteesi — ”Suurimpaan ja kauneimpaan”.

Loppusuoralla olevana toi-mintavuonna 1980 olet jo ohittanut huikean 6000 hypyn rajan (jo syyskuussa). Mihinkä vielä ehditkään jos säät jaksavat olla suosiollisia...

Merkittävästi hyppyluke-miisi on epäilemättä vaikutta-nut loppukesällä hankkimasi suihkari — Pilatus Porter Turbo, sekin suurinta ja kau-neinta mitä maassa löytyy.

Toimitilojasi laajennetaan parhaillaan: on vuokrattu toi-nen parakkii entisen viereen. Niin että merkittävänä pullon-kaulana vielä hiljakkoin ollut tilanahtaus alkaa helpottaa.

Tähän on tultu kahdessa-kymmenessä vuodessa.

Se mihin olet myötä-, vasta-ja alamäkien kautta edennyt kahdessa vuosikymmenessä ei ole pelkästään oma asiasi. Suurimpana ja kauneimpana Sinulla on aina ollut ja tulee epäilemättä myös jatkossakin olemaan merkittävä asemasi suomalaisen laskuvarjoureilun tukipylväänä, vaikuttajana ja uranuurtajana.

Näin lopuksi esittäisin ter-vehdykseni erityisesti niille Wanhoille Pioneereillesi, jot-ka potkaisivat liikkeelle koko urheiluparahommel on täällä Suomessa: Kavolle, Onnille, sekä monille muille. Onnea ja menestystä mukanaolleille, entisille ja nykyisille, vetäjille ja mukanaseraajille.

Liittyköön tulevaisuuteesi tästä lähtien enempi niitä myö-tä- ja alamäkiä.

toivoo

*Eero Kausalainen*  
Eero Kausalainen  
laskuvarjotoiminnanohjaaja  
Suomen Ilmailuliitto ry

Kerhon perustava kokous pidettiin 19.5.1960, paikalla oli 31 perustavaa jäsentä. Perustamiskirja allekirjoitettiin 26.7.1960, Kavo Laurila, Kai Hagelberg, Martti Liukko, Paavo Galkin, Gunnar Sannholm ja Antero Wartainen toimivat allekirjoittajina. Yhdistysrekisteriin kerho hyväksyttiin 26.10.1960.

20-vuotisjuhlat olivat 8.11.1980.

Kavo Laurila, puheenjohtaja vuosina 1960 — 1968.

Alkuvuosina toiminta oli hiljaista, mutta hyppytoiminta kehittyi ja oppia haettiin aina Ranskaa myöten. Kerhon ensimmäinen hyppy suoritettiin 4.3.1962 Lohjalla pidetyssä lentonäytöksessä. Silloin hypättiin kaksi hyppyä, Kavo ensimmäisenä ja Altti Heiskanen toisena. Vuosi -62 oli hiljainen hyppyvuosi, vain 22 hyppyä, mutta sen jälkeen hyppymäärät nousivat huomattavasti.

Hyppytoiminnan yleistyessä koko maassa voitiin järjestää kansallisia kilpailuja ja SLK oli ylivoimainen kerätessään useina vuosina tarkkuus- ja temppuhyppäämisen Suomen mestaruudet Helsinkiin. Pohjoismaiden mestaruuksia saatiin myös kerhon tiliin.

Hyppykoneina käytettiin useita eri lentolaitteita, mistä vaan päästiin hyppäämään. Yleisin taisi olla Velj. Vainikaisilta vuokrattu Cessna 170. Oman koneen, Cessna 195:n kerho osti joulukuussa 1965. OH - CSE "sierra ekko" toimikin kerhon koneena useita vuosia.

Kerho merkittiin yhdistysrekisteriin 26.10.1960.

20-vuotisjuhlat olivat 8.11.1980. Ruoka ja juoma Juoma oli hyvää ja riittävää. Hovimestari lainattiin presidentin linnasta.

Juhlissa kului 20 kiloa loh-ta, 100 litraa boolia ja 100 litraa olutta.

Huvitoimikunta teki ja esitti neliosaisen kuvaelman mikä palkittiin aplodein. Helsinki-TV tallensi esityksen kuvakasetille jälkipolvien iloksi.



Espanjalainen Casa C-212 Aviocar vieraili esittelylennolla Malmilla syyskuussa 1980. Koneesta tehtiin uusi SLK:n relatiiviennätys, 19 hengen kuvio.

SLK:n toistaiseksi jakamaton kiertopalkinto tehtiin mopo-porterin sylinteristä. Juuri ennen OH-POA:n myyntiä Norjaan yksi sylinteri täytyi uusua. OH-POA oli kaikkien

rakastama ja siitä erottiin haikein mielin. Mutta OH-POB on niin paljon parempi että vanhaa Porteria tuskin enää muistetaan. Turbo-Porterin ja tavallisen ero on suurempi kuin tavallisen Porterin ja kerhon ensimmäisen hyppykoneen, Cessna-195:n (OH-CSE), välinen ero.

Laskuvarjojen kehityksessä oli 2 suurinta edistysaskelta tehovarjojen tulo 1965 — 67 ja liitovarjojen tulo 1975 — 76. Nykyään alkeis- ja tehovarjot ovat etupäässä oppilaskäytössä.

SLK muutti vasemmalla olevaan parakkiin vuonna 1972. Oikealla oleva parakki vuokrattiin vuonna 1980. Kerholla on käytössä noin 400 neliometriä koulutus- ja pakkaustilaa, sen lisäksi konehallissa paikka lentokoneelle.

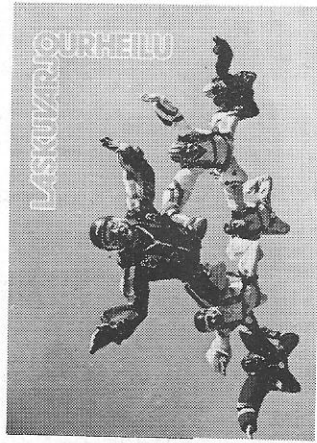
Vuoden 1979 alussa SLK osti Laskuvarjourheilu-lehden julkaisu-oikeuden. Lehti on yksi kerhon taloudellisista kiviiriipoista mutta sen mainosarvo on mittaamaton (eli sitä ei ole mitattu). Levikki on pieni mutta sisällön ja ulkoasun laatu pidetään korkeana. Eniten työtä vaatii taitto ja painatus joista huolehditaan turkulaisain voimin.



Tämä Volkswagen hankittiin kesällä 1980. Tarkoituksena on jatkua päästä siihen että Porter lastataan heti laskun jälkeen kiitoradalla. Nykyään kuluu päivässä kymmeniä litroja kerosiinia turhiin rullauksiin.

Laskuvarjoilun mainostus on ollut vuonna 1980 melko vähäistä tiedotusvälineissä. Sanomalehdissä noin 4 kokosivua, aikakauslehdissä noin 10 sivua.

Erikoisuutena ilmestyi monissa roskalehdissä tarinoita sävyyn "kuoleman varjo selässä", joissa entiset hyppääjät kertoivat takavuosien hyppyistään joilla he käyttivät varavarjoja. Toivottavasti nämä tarinat katoavat.



Televisiossa, kaapeliteveessä ja radiossa on ollut joi-tain juttuja. Radiossa eräs oppilas kuvaili ensimmäisen hyp-pynsä tunteja suorana lähe-tyksenä.

Laskuvarjon avulla on mainostettu mitä tahansa, ilmeisesti hyppyyden yhdistetään seikkailuhenki, vapaus ja vaaran viehätys. Joitain mainostetuista tuotteista ovat autot, virvokkeet, vaatteet, vakuutukset, televisiot jne.

Ulkomailla on mainostettu kaikkea muutakin, aspiriinista alkoholiin.

Näytöshyppy vetävät hyvin yleisöä. Niitä ostavat mm. Helsingin kaupunki, urheiluseurat, kaupunginosayhdistykset, puoluejärjestöt, Lionsklubit, autoliikkeet jne. Vaikka Helsinki on itse tilannut näytöshyppyjä todella vaikeisiin paikkoihin kaupungin alueella, sen poliisilaitos päätti kieltää Pallokentälle tilatut

hyppy ja samalla kielsi näytökset Helsingissä. Asiasta tehty valitus on vireillä lääninhallituksessa. Toivottavasti päätös on ainoa oikea eli myönteinen sillä paitsi rahalähde, näytöshyppy esittelevät laskuvarjoilun parhaita puolia maallikoille.

SLK:n varjoista poistetaan vuosittain viitisen kappaletta. Uusia pyritään hankkimaan senverran että varjoja olisi 3:lle konelliseksi oppilaita, siis oltava noin 30 päävarjoa ja 20 varavarjoa.

Jäsenten omia varjokokonaisuuksia on nykyään noin 60 kappaletta, joukossa vielä muutamia tehoarjoja.

#### TULEVAISUUDEN ENNAKOINTIA

SLK:n tulevaisuudessa ei ole näkyvissä mitään suuria muutoksia. Uusien oppilaiden koulutus jatkuu ennallaan, hyppäjä tehdään enemmän kuin edellisenä vuonna. Hyppykoneen rungon peruskorjaus on parin vuoden kuluttua ja moottorin peruskorjaus 3000 lentotunnin päässä. Moottorin korjaus on suurin tiedossa oleva investointi tällä hetkellä, nykyarvoltaan noin 250 000 markkaa. Nykyisen koneen kapasiteetti riittää vuosituhatlukuun asti ja jos kapasiteetti sattuisi loppumaan, paras vaihtoehto on hankkia toinen samanlainen, kaksimoottorikone ei tule kysymykseen.

SLK:n oman parakin hankinta on edelleen vireillä mutta se on siirtynyt muiden menojen takia. Parakki johon voisi pysäköidä myös Porterin olisi halvin vaihtoehto vuosien mittaan mutta kuten usein tapahtuu, varoja on niin vähän että täytyy tyytyä kalliimpaan ratkaisuun.

SLK:n tulevaisuuden voimullista täysin ainakin

- Malmin kentän lopetus tai sen kiinniloaikojen pidentäminen
- koneen ja/tai parakin tuhoutuminen
- polttoaineen hinnannousu yli kolminkertaiseksi reaaliarvoltaan

Hyppytoiminnan tulevaisuus Parin vuoden sisällä luovutaan heikoista ja vanhoista alkeisvarjoista.

Viiden vuoden kuluessa luovutaan tehoarjoista, myös oppilait aloittavat liitovarjoilla.

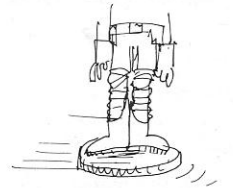
Ylijäämäreput poistuvat tehoarjojen mukana käytöstä ja ns. tandemit ovat ainoita repuja. Tandemit myös pienenevät ja yksinkertaistuvat ja ne sopivat kaikkiin hyppyyhin pakkolaukaisuhyppyistä alkaen.

KAP-3 -automaattilaukaisimet haudataan historian roskatynnyriin ja niiden sijasta käytetään nykyaikaisempia laitteita. Automaattilaukaisimet tulevat pakollisiksi kaikille oppilashyppäille ja myöhemmin kaikille hyppäille.

Hyppykoulutus nopeutuu, kurssi pidetään yhtenä viikonloppuna, kurssin hinta nousee 10 - 20 % vuodessa. Koulutus nopeutuu myös siksi että pakkolaukaisuhyppy jätetään pois.

Varjojen liitosuhde kasvaa, pinta-ala ei kasva, massa pienenee. Hyppykilpailuista jäävät voimistelulajit eli taitohyppy ja kuviosarjat erikoisuuksiksi. Kupurelatiivin ja tarkkuushyppyjen osuus kasvaa.

Edelläolevat ennustukset eivät ole oikeastaan ennustuksia koska jokainen kohta on jo toteutunut jossain maassa ja Suomi on tähänkin asti seurannut muita maita muutama vuoden viiveellä.



Ensi vuosituhatlukuun puolella luovutaan varjoista kokonaan, ensin käytetään maan vetovoiman kumoavia laitteita ja sitten siirrytään itsesuggestion avulla tapahtuvaan levitettiin, joka korvaa kaikki muutkin kulkuvälineet varjojen ja hyppykoneiden lisäksi.

Suomen laskuvarjokerhon 20-vuotisjuhlan vieraat toivottavat kerholle hyvää tulevaisuutta

Tuomas Asumus